

[Arne Sørensen.]

ganske betydelig. Det er klart, at det giver Vanskeligheder, og det er klart, at det kan give Modsætninger og Ubehageligheder, men hvis man skal sammenligne disse Besværligheder og disse Modsætninger, Ubehageligheder, med de Ulykker, der følger af, at en lang Række 2 Værelser Lejligheder i Øjeblikket er overfyldt med Mennesker med 7, 8, 10, 12 Personer i saadanne Lejligheder, hvis man skal sammenligne med dette, at man har i Hundredevis af unge sovende i Statsbanernes Vognene paa Godsbaneterrænet og i Slæbebaadene hver Nat, og at det er blevet saa normal en Ting, at Jernbanepersonalet vækker dem paa et bestemt Tidspunkt om Morgen, som noget, der er ganske normalt og hører sig til, hvis man skal sammenligne med dette, at en Række unge er henvist til at have deres Fritid paa Gaden, at en Række unge ikke kan føre deres Uddannelse igennem, fordi der ikke er Værelser til dem, og ikke kan komme til at arbejde paa det Sted og i den By, hvor der er Brug for dem — saa er de Ulemper, der vilde fremkomme i de større Lejligheder, meget, meget ringe, og det er meget ubehageligt her at konstatere den sædvanlige borgerlige Mangel paa national Solidaritet, naar det gælder noget, der har med Virkeligheden at gøre og ikke har med Rørelse at gøre. (Afbrydelse). Jeg kan høre, man kommenterer det dernede med, at det skulde være mig, der er rørende, men jeg vil dog sige, at det, jeg taler om her, er Ting, som har med Virkeligheden at gøre, og det har med Virkeligheden at gøre paa en anden Maade end den Egoisme, der er kommet til Udtryk.

Jeg synes, det er ganske overordentlig trist, at en Række Partier og en Række Partiordførere har valgt for en Sikkerheds Skyld at være paa deres Vælgeres Egoismes Side, saa at de ikke kommer i Konflikt med Vælgerne af den Grund. Jeg har selv været med til at fremføre Forslaget om Boligrationering paa en Række Møder rundt i Landet i de senere Maaneder, ogsaa over for Mennesker, for hvem Boligrationering betød Afgivelse af Værelser og ikke blot en Fordel, og jeg har den Erfaring, at selv meget borgerlige Mennesker kan man godt faa til at forstaa noget af det, hvis man taler til den Side af deres Væsen og ikke for en Sikkerheds Skyld gaar i Underkanten af deres Egoisme.

Hvis man skal gaa ind for Boligrationering, er det klart, at det, der vilde betyde mest, vilde være en Rationering, hvorved Familier kom ind i større Lejlig-

heder, og her vil jeg gerne give de borgerlige Partier Ret i, at det vilde sikkert nok være uoverkommeligt. Derimod tror jeg, at det Forslag, som har været fremme fra Ungdomskommissionen, og hvor man indskrænkede sig til en Tvangsudlejning af overskydende Enkeltværelser hos enlige Personer, er særdeles vel overkommeligt, og det betegner i hvert Fald en langt mindre Ulykke end det, der i Øjeblikket gør sig gældende paa andre Maader. Det er klart, at man til en saadan Tvangsudlejning maatte føje den Reform, at der blev fri Opsigelsesret, saadan at man ikke var bundet til at have ganske bestemte Personer for Tid og Evighed i disse Værelser.

Jeg vilde med disse Bemærkninger forberede Tinget paa, at vi ved anden Behandling vil føre en saadan Boligrationering, med Sigte paa Tvangsudlejning af Enkeltværelser, frem som Ændringsforslag, hvis der ikke kan tilvejebringes et saadant Forslag gennem det Udvalg, der bliver nedsat.

Søren Olesen: Loven om Boliganvisning skaber ikke flere Lejligheder. Den skulde derimod gøre det lettere for de boligsøgende at komme i Besiddelse af en Lejlighed, men jeg vil alligevel advare imod, at man gaar videre ad den Vej, det vil sige strammer Forholdene yderligere og lægger stadig større Myndighed i Boliganvisningens Haand. Hvis man udvider disse Regler, kan de komme til at virke meget generende for mange Mennesker, ikke blot for Husejerne, men ogsaa for de boligsøgende, og i de fleste Byer, som ikke er tvunget til at indføre en Boliganvisning, har man gjort det ud fra den Tankegang, at man derved kunde hindre Tilflytning til Kommunen. Jeg synes imidlertid ikke, man kan tænke sig, at et saadant Stavnsbaand over længere Tid kan bringe nogen virkelig Forbedring i Forholdene. Jeg synes, det er ganske urimeligt, for det er jo umuligt for Mennesker at undgaa at flytte; baade Hensynet til deres Arbejde og mange andre Ting kan gøre det nødvendigt for dem.

Nu søger man at give Statstjenestemænd og visse andre Personer en Særret til at komme ind i Lejligheder, men jeg synes, alle andre Borgere har samme Ret, naar de er nødt til at flytte paa Grund af deres Erhverv. Naar unge Mennesker køber Forretning el. lign., er det da lige saa nødvendigt for dem at faa en Lejlighed, som det er for en Statstjenestemand. Jeg kan fuldt ud give Tilslutning til det, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fremførte vedrørende Tjenestemændene, ogsaa dem, der skal pen-